

сата си, но като остарѣе, трѣбва да раздава. Като остарѣе, човѣкъ трѣбва да се учи на щедростъ и самоотричане. Той трѣбва да се отрече отъ богатството си, отъ своята младостъ, за да придобие истинското знание и мъдростъ. Велико нѣщо е самоотричането! Ако се отрече отъ виното, пияницата печели; ако се отрече отъ несправедливото си богатство, човѣкъ печели; ако се отрече отъ насилието, човѣкъ печели; ако се отрече отъ болеститѣ, човѣкъ печели; ако се отрече отъ безвѣрието, отъ съмнението, отъ подозрението, отъ всички отрицателни мисли и чувства, човѣкъ пакъ печели. Значи, има нѣща, отъ които човѣкъ непременно трѣбва да се отрече. За да се откаже отъ едно нѣщо, човѣкъ трѣбва да е намѣрилъ друго, съ което да запълни празнотата. Запримѣръ, заради любовта много момци сж готови да се откажатъ отъ пиянството, отъ пушене на тютюнъ и отъ много още слабости. Нѣкой момѣкъ се влюбва въ една мома и, заради любовта си къмъ нея, той престава да пиянствува, да пуши. Той става работливъ, внимателенъ къмъ всички. Следователно, докато любовта занимава човѣшкитѣ умове и сърдца, хората могатъ да постигнатъ всичко, каквото желаятъ. Изгубятъ ли любовта си, животътъ имъ се обезсмысля.

Сега вие сте дошли на планината да научите нейната история. Всички планински върхове, всички скали сж свидетели на епохи, когато слънцето е изгрѣвало не само отъ изтокъ,